

[פורטפוליו]

צילום: אלה אורגד

רוני וינשטין

אמנות

יובל סער / יום ראשון, 19 במאי 2019

שתפו

בית לאמנים (2019) בבית האמנים

נקודת מבט עתירת ניסיון חיים, שקולה אינו מרבה להישמע באמנות המקומית, באה לידי ביטוי בתערוכה של 30 בוגרי הסטודיו של רויטל בן-אשר פרץ - "בית לאמנים" - שתיפתח בשבוע הבא בבית האמנים בתל אביב

הסטודיו של רויטל בן-אשר פרץ – שפועל בבית האמנים בתל אביב ב־17 השנים האחרונות, מאז שנת 2008 – משלב הנחייה ולייווי אוצרותי בעבור קבוצת יוצרים, הצועדים בדרך של חיפוש מתמשך, חשיפה אישית, התבוננות פנימית, התנסות והתפתחות. כל אלו ועוד באים לידי ביטוי בתערוכה השנתית "בית לאמנים", שתיפתח בשבוע הבא.

עבודותיהם של 30 האמנים המציגים מתפרשות על פני כל חללי בית האמנים ומייצרות מקבץ של תערוכות יחיד, המתאפיינ במגוון רחב ובשלל טכניקות ומדיומים: החל ברישום ובציור בצבעי אקריליק, שמן, מים ודיו, על מצעים בלתי שגרתיים בחלקם כמו תחבושות, בדים, פיסות קרטון גדולות ממדים, מפות שולחן, ניירות, לוחות פרספקס ודיקט; דרך קולאז', הדפס, תפירה, צילום, פיסול בנייר, בשעווה, ברשת, בפוליאסטר וברכיבי רדיימייד; וכלה בהקרנות וידיאו.

יחודה של התערוכה והחוט המקשר בין האמנים השונים טמון ברוח השורה עליה, תולדה של נקודת מבט עתירת ניסיון חיים, שקולה אינו מרבה להישמע בחברה, בתרבות ובאמנות המקומית. אמן אחד ושש אמניות שמציגות בתערוכה מספרות על עבודתן.

בית לאמנים 2019 בית האמנים, אלחריזי 9, תל אביב. פתיחה: 27.5; נעילה: 1.6
שעות הפתיחה: ג' ה' 10:00-21:00, ו' 10:00-13:00, שבת 11:00-21:00

שלוש בחזקת שלוש: ריבה זהר, רותי וינשטין פאפוריש, יונה מוסט

יצאנו למסע שלוש אמניות בעקבות תפיסת האני המשתנה עם הגיל. הורדנו חולצות ושילבנו ידיים לסדרת צילומים אינטימית, מפנות את הגב לעולם שדי מואס בנו, נשים בגיל השלישי. הצילומים היוו בסיס לציורי גוף־דיוקן הולכים ומשתכללים, הולכים ומשתכללים, שלוש בחזקת שלוש, מגיבות לאתגרים שמציבה האוצרת, מזינות זו את זו, לוקחות וממשיכות הלאה.

העיסוק בדימוי גוף הוביל לדימויים מעולם הספורט, ביטוי למאבק בהזדקנות. מכאן התפתחו קומפוזיציות מסובכות, מלאות תנופה (פילטיס) וגם דימויים של כניעה לכוח הכבידה, הרהור, שקט (יוגה). במקביל בחרנו בבימבה – אופני פעוטות – כאוביקט הנושק לעולם הסבתאות, להתפעמות (כן, מה לעשות) מהנבדלים. בהמשך תפסה הבימבה חיים משלה. התפתחה הלחמה מפתיעה, משעשעת ולפרקים מקברית בין בימבה, הליכון ונשים חגביות, מתאמנות על מכשירים שנראים כמכשירי עינויים. נוצרו כדורי אש פולטים או מולידים בימבות לחלל. צמחו דימויים סמי־ארוטיים: בימבות שרועות על הגב וידי גבר מקפלות / פותחות להן את רגלי הגלגלים.

בחרנו לעבוד עם ניירות: פרגמנט שקוף, שנקרע בקלות, נייר בצבע אדמה ונייר שקיות מהסופר, נציג היום־יום. העבודות תלויות בצפיפות בשלוש שורות, נושקות אחת לשנייה. החלל דחוס, מסחרר את העין. מעל כולן רץ לאורך הקירות אפריז של רוכבות אופניים ערומות, מדוושות לאין קץ.

רותי וינשטין פאפוריש. צילומים: אלה אורגד

#

בית האמנים תל אביב, יונה מוסט, יונתן לירון, ניצה גנוסר, עדי לרנר, רויטל בן-אשר פרץ, רותי וינשטין פאפוריש, רותי זינגר, ריבה זהר